

บทที่ 1

บทนำ

อุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรในปัจจุบันจำเป็นต้องมีกระบวนการหย่านมลูกสุกรเร็วกว่าธรรมชาติของสัตว์ โดยมีการหย่านมที่อายุ 21-28 วัน กระบวนการหย่านมเป็นการร่นวงจรชีวิตสัตว์ให้เพื่อความสามารถในการให้ผลผลิต การหย่านมดังต่อไปนี้ดีต่อปัจจุบันทุกฝ่ายจะประสบปัญหา โดยพบว่า หากมีการหย่านมแล้วไม่เข้าใจระบบร่างกายของลูกสุกรและปรับให้ถูกต้อง จะทำให้ฟาร์มเกิดการสูญเสียผลผลิตทั้งในด้านจำนวนและคุณภาพ ลูกสุกรเคระแคร้น ไม่โต โตช้า ทำให้อายุของการเลี้ยงสุกรนุนยาวยอกไป ผู้เลี้ยงเตี้ยดันทุนอาหารในการเลี้ยงและการจัดการเพิ่มขึ้น โดยการหย่านมจะทำให้ลูกสุกรเกิดการเปลี่ยนแปลงระบบร่างกายโดยเฉพาะทางเดินอาหาร ร่างกายเกิดความเครียด จุลินทรีย์กลุ่ม *E.Coli* เกริญติดโภมากทำให้ท้องเสีย วิตามินลำไส้เล็กที่ทำหน้าที่คุ้มครองอาหารมีลักษณะด้าน ฐานแบบและกว้างขึ้น ทำให้คุณสมบัติในการย่อยและการคุ้มครองอาหารลดลง อาหารที่ไม่ถูกย่อยและคุ้มครองจะเป็นอาหารของแบคทีเรียในลำไส้ ให้เติบโตเพิ่มจำนวนมากขึ้นจนก่อให้เกิดอาการท้องเสีย ลูกสุกรไม่โตและอาจจะรุนแรงถึงขั้นตายได้ในที่สุด ผู้เลี้ยงสุกรในปัจจุบันนอกจากจะเดี้ยงสุกรให้โตและคุ้มครองแล้ว ต้องเดี้ยงสุกรให้ได้คุณภาพ โดยมีเนื้อและซากที่ดี มีเนื้อแข็งมาก มีไขมันต่ำ อาหารที่ใช้เดี้ยงสุกรต้องเป็นอาหารที่มีคุณภาพสอดคล้องกับการเดี้ยงสุกรดังต่อไปนี้ โดยต้องเหมาะสมกับกระบวนการหย่านมที่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเป็นประจำและให้สุกรมีซากที่ดี คุณภาพอาหารที่ดีสามารถคัดสรรได้จากวัตถุคุณภาพที่มีคุณภาพและคุณสมบัติเฉพาะด้าน รำข้าวเหนียวกำลังเป็นวัตถุคุณภาพยอดเยี่ยมจากการศึกษา สาระสำคัญในรำข้าวเหนียวกำลังมีคุณสมบัติเป็นสารต้านอนุมูลอิสระช่วยต้านการถูกทำลายของเซลล์ โดยอนุมูลอิสระ และมีคุณสมบัติในการลดการถูกทำลายโดยเคมีต่อร่องรอยเข้าสู่ร่างกาย ทำให้วิตามินลำไส้เล็กของลูกสุกรถูกทำลายน้อยลง และในระยะยาวจะดับเคมีต่อร่องรอยในร่างกายที่ต่ำลง จะส่งผลโดยอ้อมให้สุกรมีคุณภาพซากที่ดี นอกเหนือคุณสมบัติในการลดเคมีต่อร่องรอยในระยะยาวยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในอาหารคนได้อีกด้วย

ข้าวกำหรือข้าวเหนียวดำ เป็นที่รู้จักและบริโภคกันมากในประเทศไทยและญี่ปุ่น และทางภาคเหนือและภาคอีสานของประเทศไทย แต่เนื่องจากเป็นข้าวที่มีผลผลิตต่ำ ไม่ต่อเนื่องไม่มีความนิยมปลูกมากนัก ข้าวกำที่ถูกเพื่อปรุงโภชนาญาณมีเมล็ดกระสำนิ่ง สีม่วงที่เห็นคือ รงควัตถุที่เรียกว่าเอนโซไซดานิน

ส่วนของรำและญูกข้าวประกอบด้วยสารอาหารกลุ่มไขมัน โปรตีน และคาร์บอไฮเดรตที่ให้เส้นใยสูง นอกจากนี้ยังมีสารต้านอนุมูลอิสระจำนวนมาก ซึ่งสารเหล่านี้จะพบในส่วน unsaponifiable fraction ได้แก่ แคนมา-โอไรชานอลและวิตามินอี โดยรำข้าวกำมีแคนมา-โอไรชานอลสูงกว่ารำข้าวขาว (Kaladee, 2003 and Pongpiachan, 2004)

แคนมา-โอไรชานอลมีคุณสมบัติสำคัญในการลดโคเลสเตอรอล โดยการเสริมแคนมา-โอไรชานอลลงในอาหารจะช่วยลดระดับโคเลสเตอรอลและไตรกลีเซอไรด์ในเลือดและในตับได้ (Rong *et al.*, 1997) นอกจากนี้พบว่าการให้ข้าวแดงและข้าวกำกับกระต่ายที่ได้รับการเสริมโคเลสเตอรอลในอาหารระดับ 0.5% เมริบบ์เทียบกับข้าวขาวที่มีการเสริมโคเลสเตอรอล 0.5% เช่นเดียวกัน พบว่าข้าวแดงและข้าวกำช่วยเพิ่มระดับโคเลสเตอรอลชนิดความหนาแน่นสูง (High Density Lipoprotein, HDL) ในเลือดและเพิ่มความเข้มข้นของอะพอลิปอโปรตีนชนิดเอวัน (Apolipoprotein AI, Apo AI) ส่งผลให้การเกิดภาวะไขมันอุดตันในหลอดเลือด (atherosclerotic) ลดลง (Ling *et al.*, 2001) และโกรไชyaninในไวน์แดงมีช่วยขับยึดการเกิดออกซิเดชันของลิปอโปรตีน (lipoprotein oxidation) และขับยึดการแข็งตัวของเกล็ดเลือด (platelet aggregation) และสามารถช่วยป้องกันการเกิดโรคหัวใจได้ โดยกระบวนการลดระดับโคเลสเตอรอล ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดโรคหัวใจ (Ghiselli *et al.*, 1998)

แคนมา-โอไรชานอลและแอนโธไซยานินมีคุณสมบัติเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ (Xu *et al.*, 2001) โดยพบว่าแคนมา-โอไรชานอลมีคุณสมบัติในการขับยึดการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันได้ดีกว่าวิตามินอี (Xu *et al.*, 2002) วิตามินคีโน่ได้เล็กน้อยที่ในการคุณคุณอาหารและเป็นผนังเซลล์ที่ง่ายต่อการถูกทำลาย โดยอนุมูลอิสระ ครค.ไขมันไม่อิ่นตัวที่เป็นโครงสร้างหลักของวิตามินได้ทำให้ออนุมูลอิสระเข้าจับได้ง่าย ทำให้ไขมันมีการเปลี่ยนแปลงเป็นสารที่มีพิษต่อเซลล์ ส่งผลให้วิตามินถูกทำลาย มีการหลั่นลงและมีรูรากว้าง ขึ้น ส่วนของ crypt of lieberkuhn ถูกทำลายและหลุดออกไประบุ ไม่สามารถควบคุมผ่านเข้า-ออกของสารเข้าสู่เซลล์ได้ ส่งผลให้การคุณคุณอาหารลดลง การหลุดออกของวิตามินทำให้มากขึ้นทำให้ร่างกายทำงานหนักในการสร้างวิตามินแทน โดยมีการดึงสารอาหารมาใช้ในการเย็บผังงานในการสร้างวิตามิน ส่งผลให้สารอาหารไม่เพียงพอต่อการใช้ในการเกริญตับโต ทำให้สัตว์ไม่โตในที่สุด นอกจากนี้เมื่อวิตามินถูกทำลายแล้วยังส่งผลให้เซลล์ที่ทำหน้าที่สร้างภูมิคุ้มกันซึ่งอยู่บริเวณทางเดินอาหาร ได้แก่ Peyer's Patch ถูกทำลาย ทำให้ร่างกายไม่สามารถสร้างภูมิคุ้มกันได้ (Prabhu *et al.*, 2003)

นอกจากแคนมา-โอไรชานอลและแอนโธไซยานินแล้ว รำข้าวกำมีปริมาณใยสูง และพับปริมาณเยื่อใยในอาหาร (Dietary fiber) ถึง 29% ในรำ เยื่อใยในอาหารดังกล่าว เป็นกลุ่มของเบต้ากลูแคน (Beta-Glucan) เพคติน (Pectin) และ กัม (Gum) (Qureshi *et al.*, 2001) รำข้าวกำช่วยลดระดับโคเลสเตอรอลในเลือดของมนุษย์ โดยช่วยลดการเกิดภาวะโคเลสเตอรอลในเลือดสูงกว่าปกติ

(Hypercholesteromic) และต่อระดับโคเลสเตอรอลชนิดความหนาแน่นต่ำ (Low Density Lipoprotein, LDL-C) (Nicolosi *et al.*, 1994)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าข้าวกำลังมีสารที่มีคุณประโยชน์มากน้อย การทดลองในครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อพิสูจน์คุณสมบัติดังกล่าวมาแล้วข้างต้น โดยมุ่งหวังว่าการใช้รำข้าวกำลังเป็น by product ในอาหารสัตว์จะก่อให้เกิดคุณประโยชน์แก่สัตว์ ต่อระดับโคเลสเตอรอลในเลือด และปรับปรุงวิตามินในระบบทางเดินอาหาร นอกจากนี้ผลที่ได้ยังสามารถอ้างอิงไปสู่มนุษย์ได้ เนื่องจากสugar เป็นสัตว์ที่มีระบบทางเดินอาหารคล้ายคลึงกับมนุษย์มากที่สุด และยังสามารถเพิ่มทางเลือกในการบริโภคอาหาร โดยคุณสมบัติดังกล่าวสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่า รำข้าวกำลังจะเป็น “Functional Food” ที่มีประโยชน์มากตามที่มนุษย์และสัตว์

วัตถุประสงค์ ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาผลของรำข้าวเหนียวกำลังและสารออกฤทธิ์ ได้แก่ แคมมาอօ ไรชาโนอลและ โปรแอน โトイไซานิดินที่มีผลต่อความสูงและพื้นที่ผิวของวิตามิน
- เพื่อศึกษาผลของรำข้าวเหนียวกำลังและสารออกฤทธิ์ ได้แก่ แคมมาอօ ไรชาโนอลและ โปรแอน โトイไซานิดินที่มีผลต่อระดับ โคเลสเตอรอล, ไตรกลีเซอเรด และ High density lipoprotein (HDL) ในเลือด
- เพื่อศึกษาผลของรำข้าวเหนียวกำลังและสารออกฤทธิ์ ได้แก่ แคมมาอօ ไรชาโนอลและ โปรแอน โトイไซานิดิน ต่อสมรรถภาพการผลิตของลูกสุกรheyann

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- หากการเสริมข้าวเหนียวกำลังในอาหารลูกสุกรให้ผลเป็นไปตามคาดหมาย คาดว่าอัตราการเจริญเติบโตของลูกสุกรจะสูงขึ้น อัตราแลกเปลี่ยนจะลดลง
- ระดับไขมันในเลือดจะดีขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับมนุษย์ได้
- ช่วยปรับปรุงระบบทางเดินอาหารของลูกสุกรให้สามารถทำงานได้ดีในภาวะที่เกิดความเครียดจากการheyann
- ช่วยส่งเสริมให้คนนิยมบริโภคข้าวเหนียวกำลังเพื่อเป็นอาหารเสริมสุขภาพมากขึ้นส่งผลดีต่อเงินตกรรเพื่อให้ได้ราคาย่อมเยา